

erklende, at Forsøget var godt. Det kan være ganske klogt, at han ikke anerkender noget Saa-
dant ligeover for mig, men jeg kan berolige ham med, at jeg, esterat have hørt Ministerens Udtalelse, ikke vil stræbe efter at faae indført nogen Forandring i Lovforslaget.

Bille: Dette er i alt Fald en stor Beroligelse, og maaskee jeg dog har bidraget en lille Smule til, at det ærede Medlem ikke vil gjøre Forsøget (S. A. Hansen: Nei!) — jo, dog maaskee en lille Smule; thi den høitærede Justitsministers Ptringer vare ikke saa afvisende, at de vel kunde have fristet en mindre fast Charakter end det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) til at indlade sig derpaa. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at han den 22de November netop brugte Udtrykket „bureaukratisk“, men jeg behøver ikke at fortælle Nogen, at dette Udtryk i det ærede Medlems Mund betyder det Samme som i allerhøieste Grad ufriskindet, uforskellig og Alt, hvad der staaer i Strid med de Grundføetninger, hvorfor han gjør sig til Talsmand; jeg troer altsaa ikke, man vil sige, jeg her har gjort mig skyldig i nogen Forvanskning. Det ærede Medlem har Ret i, at det er en af de sørgelige Ting, man efterhaanden lærer — og jo mere man deeltager i det politiske Liv, jo dybere bliver Lærdommen —, at man saa uhyre let kommer til at see, hvilke mærkværdige Motiver der deels virkelig existere (Stemmer: Hør!), deels stille sig som sandsynlige. Jeg maa oprigtig beklende, at det sidste Mars Tid maaskee ikke har bidraget til at svække denne Tilbøielighed, men snarere — det gjør mig ondt at maatte sige det — har forøget den, og maaskee En og Anden af dem, der raabe „Hør“, ikke kan sige sig fri for at have bidraget dertil.

S. A. Hansen: Det ærede Medlem vilde dog tilegne sig „en lille Smule“ Fortjeneste af, at jeg nu ikke vil stille Endringsforslag, men jeg kan sige ham, at dersom hans Ptringer skulde have haft nogen Virkning paa mig, vilde det have været den modsatte. Jeg gaaer altid ud fra, at jeg handler desto mere rigtigt, jo mere jeg dables fra den Side, og

naar jeg roses fra den, er jeg altid i Tvivl om, hvorvidt jeg handler rigtigt; saaledes betragter jeg det ærede Medlems Udtalelser ligeoverfor mig. Det var iøvrigt et ganske besynderligt Svar, han gav. Det ærede Medlem siger, at de Udtalelser, der kom fra den høitagtede Justitsminister, maaskee kunde forlede en Mand af en mindre fast Charakter, end jeg er, til at stille Endringsforslag, men hvorfor siger han da dette overfor mig, som har denne faste Charakter? Det ærede Medlem mener, at jeg kunde være fristet til at stille Forslag, men da han skal til at forklare dette, siger han, at kun en mindre fast Charakter, end jeg er, kunde fristes dertil, og der er altsaa ingen Fristelse for mig. Denne Tankegang er ikke saa klar, som den, man er vant til at finde hos det ærede Medlem, idetmindste naar han tænker høit. Jeg skal overlade til ham at tilegne sig al den Fortjeneste af denne Sag, som han vil; om han end vil tilegne sig Fortjenesten af, hvad den høitagtede Justitsminister har sagt, kan det ikke falde mig ind at nægte ham den, ja, han maa endog for mig tilegne sig hele Fortjenesten af denne Lov, naar den blot kommer ud; jeg skal da overlade til Enhver, om han vil troe ham.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Endringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Fredag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsorden var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om nogle Endringer i Tjenesteloven af 10de Mai 1854. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 579 ff.)

M. Jørgensen: Jeg har tilladt mig at ubbede mig Ordet i den foreliggende Sag, for at bidrage til, at det ikke skal gaae os ved denne Behandling, som det gik os iver, da vi behandlede et tilsvarende Forslag, indbragt af den samme ærede Rigsdagsmand. Jeg er nemlig af den Mening, at det foreliggende Lovforslag ikke